

digheder, hvilket vil foregå via et armslængdeprincip, og så den kunstner, den gruppe, den form for kultur, der får støtte.

Se, den nye struktur vil være tværgående. Den nye struktur vil bl.a. få til opdrag at sørge for, at man kan lave kultur på tværs. For det er rigtigt, som fru Bodil Kornbek og hr. Søren Søndergaard siger, at et af kulturens formål er at udfordre os alle sammen. Der er ting, hr. Søren Søndergaard og jeg ikke bryder os om, og så er der ting, som vi er fælles om at blive begejstret for. Der må kulturen jo være med til at udfordre og skubbe til den udvikling, der er.

Alle de fornemme ord er jeg sådan set helt enig i, og det kan godt lade sig gøre i en ny struktur, og uden at vi har Kulturministeriets Udviklingsfond.

Til fru Jytte Andersen, som mente, at det var noget af en ærgerlig debut for den nye kulturminister at spille ud med et sådant forslag: Det synes jeg nu ikke. Der er jeg ikke enig med fru Jytte Andersen. Jeg synes, at det er et glimrende forslag, et offensivt forslag, som viser, at vi ikke er så konservative, at det gør noget; altså at man ikke bare skal tage ting for givet.

Vi har kigget på og vurderet alle de fonde, råd og nævn, der er inden for de forskellige udvalg og områder, også inden for Kulturministeriets område, og har fundet ud af, at Kulturministeriets Udviklingsfond ikke lever op til de kvalitative krav, vi vil have, når vi giver kulturstøtte, overhovedet ikke.

Vi mener heller ikke, at formålsparagraffen helt har levet op til det, man har sagt. I den berømte evalueringsrapport, som hr. Naser Khader omtaler heroppefra, står der på side 15, at det har været svært for KUF i praksis at leve op til sine egne krav. Det står i evalueringen, så alt er altså ikke lutter begejstring, heller ikke hos de mennesker, der har evalueret KUF. Det er også et svar til fru Jytte Andersen.

Kl. 14.40

Vi mener altså ikke, at fonden kvalitativt har levet op til de krav, man bør stille til en offentlig fond. Vi mener fra regeringens side, at man sagtens så at sige kan leve op til nogle af formålsparagrafferne i en ny struktur, det multimediemæssige, det flerkulturelle.

Til fru Louise Frevert: Jeg er fuldstændig enig i mange af de ting, som fru Louise Frevert siger heroppefra. Tak for lykønskningen med forslaget så at sige. Jeg har da også noteret med glæde, at Dansk Folkeparti stærkt kan støtte forslaget.

Til fru Carina Christensen: Jeg er enig med ordføreren i, at der er noget paradoksalt i, at hver eneste gang den tidligere regering så, at der var en udfordring og et problem, oprettede den et nyt råd, et nyt nævn, en ny institution for at løse problemet. Hvis der kom en sag på dagsordenen, oprettede man et nyt udvalg i stedet for at sætte sig ned og se på, om man kunne løse det inden for de eksisterende rammer og inden for den eksisterende økonomi. Skal der absolut sidde et råd til at løse nogle af de problemer, der er? Den form for logik støtter vi altså ikke fra regeringens side.

Vi er også helt enige med fru Carina Christensen i, at det her handler om, at man ser på kunsternes behov, den skabende kunstners behov, og ikke så meget på strukturen, nævnene og de mennesker, der sidder i nævnene, som selvfølgelig vil brokke sig højlydt over, at de ikke mere sidder i en bestyrelse eller et udvalg. Sådan er det naturligt, sådan forsvare man egne interesser. Vi er mere interesseret i at se på strukturen på området, og hvordan man støtter kunsten og kunstnerne.

Hr. Ole Sohn kom med en bemærkning om den eksplosion af nye råd og nævn, som regeringen er kommet med inden for de første 2 måneder. Hr. Ole Sohn nævner, at vi har oprettet to nye råd. Se, i samme periode har vi nedlagt over 130. Det vil sige, at netto er vi på 128, og hvis vi fortsætter i samme tempo, skal det nok se godt ud med hensyn til afbureaukratiseringen og gennemsigtigheden.

Vi lever altså op til de valgløfter, vi har talt om. Vi lever op til alt det, vi har sagt under valgkampen og før valgkampen, og det har vi så implementeret ved bl.a. vores råd- og nævnsøvelser.

Jeg er enig med hr. Ole Sohn i, at det afgørende for kulturen og kunsten også er at afprøve grænser. Selvfølgelig er det det. Der skal jo ikke sidde nogle smagsdommere i flere led og afgøre, hvad der er godt, og hvad der er dårligt. Det er derfor, at vi laver en ny struktur på området, en mere gennemsigtig struktur, hvor man kan komme ud til den skabende kunstner, til den dygtige forfatter, som f.eks. opdriver historiske personer i Sovjetunionen, som udgraver historiske forhold, som er relevante for den politiske debat i Danmark; komme ud til billedkunstneren, der laver provokerende kunst, som vi kan tænke over; til musikeren, der laver musik, som vi kan sidde derhjemme og tænke videre over og blive klogere af.